

Pastel de-ntâiul Anotimp

Flavius Laurian Duverna

Pastel de-ntâiul Anotimp

Motto:

„Căci iată că a trecut iarna;
A încetat ploaia și s-a dus.
Se arată florile pe câmp, și a venit
vremea cântării, și se aude glasul
turturicii în câmpiile noastre.”
Cântarea Cântărilor 2,11-12.

Sosit-a iarăși, pe aripi de brize primăvara,
Și pe la noi, pe-aici, pe plaiuri Dunărene!
Și-n raza noastră, ogoarele Teleormănene
S-au îmbrăcat în verde, onorându-și țara...
Și cântece s-aud de dimineața până seara
Când la odihnă, moș Ene, vine pe la gene.

Când soarele e-n răsărire-ncepe Ciocârlia
Să-și intoneze, o! imnul ei, cel fascinant,
Zburând spre cer în note dulci de diamant
Ce se rostogolesc în triluri, jos, spre glia,
Străbunilor, ce-aici și-au înecat melancolia
În brazdele de plug rămași ogorului garant.

Prin pomii din livezi, cu mugurașii-n floare
În aerul curat și proaspăt, plin de oxigen,
S-aude clar și înțeleș un cântec de alt gen:
E Cucul, care-și strigă numele cu-ardoare,
S-audă orișicine, de la mic și pân-la mare
Cum el povestea-și spune 'n-acelaș refren.

Și peste zi, și-n fapt de seară, maiestuos,
Din lanurile unduioase, răzbate Pitpalacul,
Cu cântul său de-anunț ce înviorează satul,
Că iată, primăvara,-ntr-adevăr este firesc...
Prin tot ce-auzi, spre slava Tatălui Ceresc
Un gând să-ndrepti, poate cuprinzi Înaltul!

Flavius Laurian Duverna